Powszechny

Dziennik praw krajowych i rządowych

dla

kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi wraz z Księstwami Oświecimskiém i Zatorskiém, tudzież z Wielkiém Księstwem Krakowskiém.

Część XXVIII.

Wydana i rozesłana dnia 11. Lutego 1852.

Allgemeines

Landes-Geſetz- und Regierungsblatt

für das

Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Auſchwitz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.

XXVIII. Stück.

Ausgegeben und verſendet am 11. Februar 1852.

221.

Rozporządzenie Rządu krajowego z dnia 25. Czerwca 1851,

wydane do wszystkich urzędów obwodowych (za równoczesnem udzieleniem odpisu naczelnikowi komisyi gubernijalnej w Krakowie i przełożonemu magistratu lwowskiego),

o sposobach zapobiegania szerzeniu się nosacizny i niebezpiecznych zołzów u koni.

Podług wiadomości od wysokiego Ministerstwa wojny udzielonej wysokiemu Ministerstwu spraw wewnętrznych ma tu na prowincyi znajdować się znaczna ilość nosatych, lub niebezpiecznie zołzowatych koni; ze śledztwa zaś rozpoczętego w skutek zjawienia się nosacizny między końmi służbowemi pułku huzarów nr. 11. wykazało się, iż mianowicie u furmanów żydowskich często nosate konie znaleźć można, któremi ciż, czasem świadomi, czasem nieświadomi, podróże odbywają, i tym sposobem dają powód do rozszerzania tej zarazy końskiej.

Gdy pod względem policyi weterynarskiej bardzo wiele na tem zależy, aby to złe stale usunąć, wysokie Ministerstwo rozporządzeniem z dnia 12. t. m. l. 12722 poleciło w stosowny sposób przedsięwziąć rozpoznanie, czy w kraju tutejszym istotnie tak często, jak wyżej wyrażono, pojawia się nosacizna, i czy rzeczywiście zachodzi naganna niedbałość w postępowaniu i użyciu nosatych koni, a gdyby takowe użycie nosatych i zolzowatych koni w samej rzeczy się wykryło, przestępców wyśledzić i ostro ukarać, przytem uwagę zaś zwróciwszy przełożonych gmin i posiadaczy koni na niebezpieczność nosacizny i podejrzanych zołzów, udzielić onym stosownej nauki o zachowaniu stadniny od zarazy.

W skutek tego urzędowi obwodowemu..... poleca się:

1. Dochodzić z wszelką bacznością owego, jak doniesiono, bardzo częstego pojawiania się nosacizny i podejrzanych zołzów u koni, i w tym celu zarządzić, aby wszystkie zwierzchności miejscowe, przedsięwziąwszy natychmiast ścisły przegląd wszystkich koni znajdujących się w ich okręgach jurysdykcyjnych, o wyniku tego przeglądu doniosły, wszakże do tej rewizyi powołały gdzie to być może konowała egzaminowanego, w braku zaś tegoż kilku doświadczonych gospodarzy z pośród gminy, i o każdym wykrytym wypadku nosacizny lub niebezpiecznych zołzów bez najmniejszej zwłoki tem pewniej doniosły, iż w przeciwnym razie i naraziłyby się na ciężką odpowiedzialność, i za każde zaniechanie w tej mierze bez żadnego względu byłyby karane w myśl wydanych ztąd rozporządzeń z dnia 8. Maja 1812 l. 16636, z dnia 30. Stycznia 1829 l. 2181 i z dnia 8. Grudnia 1841 l. 77612 *).

*) W Zbiorze ustaw krajowych z r. 1841, część II, nr. 224, str. 590.

221.

Erlaß des Landesguberniums vom 25. Juni 1851,

an sämmtliche Kreisämter, (unter gleichzeitiger Mittheilung einer Abschrift an den Vorsteher der Gubernial Kommission in Krakau und jenen des Lemberger Magistrats.)

wegen Hintanhaltung der Verbreitung der Rotz- und der bedenklichen Drüsenkrankheit bei Pferden.

Nach einer, dem hohen Ministerium des Innern von dem hohen Kriegsministerium gemachten Mittheilung, soll hierlandes eine nicht unbedeutende Anzahl von mit dem Rotze und der bedenklichen Drüse behafteten Landpferden vorkommen, während sich aus der Untersuchung, welche über den Ausbruch des Rotzes unter den Dienstpferden des Husaren-Regimentes Nr. 11 eingeleitet wurde, herausgestellt hat, daß namentlich bei den jüdischen Fuhrleuten oft rotzige Pferde gefunden werden, mit denen dieselben theils wissentlich, theils unwissentlich Reisen unternehmen, und dadurch zur Verbreitung der betreffenden Pferde-Seuche Anlaß geben.

Da die dauernde Beseitigung der vorgedachten Uebelstände in veterinärpolizeilicher Hinsicht von der größten Wichtigkeit ist, so wurde mit dem hohen Ministerial-Erlaße vom 12. d. M. Z. 12722 angeordnet, darüber, ob das vorangedeutete häufige Vorkommen des Rotzes und die gerügte Sorglosigkeit in der Behandlung und Benützung rotzkranker Pferde hierlandes wirklich stattfindet, die geeigneten Erhebungen zu pflegen, wenn sich ein vorschriftswidriger Verkehr mit rotz- und drüsenkranken Pferden wirklich erweisen sollte, die Schuldtragenden ausforschen und strenge bestrafen, zugleich aber die Gemeinde-Vorsteher und Viehbesitzer auf die Gefährlichkeit des Rotzes und der verdächtigen Drüse der Pferde aufmerksam machen, und ihnen die entsprechende Belehrung zur Wahrung des Viehes vor Ansteckung zukommen zu lassen.

In Folge dessen wird das ..... Kreisamt angewiesen:

1. Dem angeblichen sehr häufigen Vorkommen des Rotzes und der verdächtigen Drüse der Pferde mit aller Eindringlichkeit nachzuforschen, und zu diesem Zwecke sämmtliche Ortsobrigkeiten des Kreises zur sogleichen Vornahme einer vorläufigen genauen Untersuchung aller in ihrem Jurisdikzions-Gebiete vorkommenden Pferde, und zur Anzeige des Resultates mit dem Beisatze anzuweisen, daß dieselben dieser Revision, wo es geschehen kann, einen geprüften Kurschmied, ansonst aber einige erfahrene Landwirthe aus der Mitte der Ortsgemeinde beizuziehen, nnd über jeden bemerkten Fall des Rotzes oder der verdächtigen Drüse um so gewisser ohne dem geringsten Verzuge die Anzeige zu erstatten haben, als sie sich sonst einer schweren Verantwortung aussetzen, und für eine jede derartige Unterlassung im Geiste der hierortigen Verordnungen vom 8. Mai 1812 Z. 16636, vom 30. Jänner 1829 Z. 2181, und vom 8. Dezember 1841 Z. 77612*) nachsichtslos geahndet werden müßten.

*) In der Provinzial-Gesetzsammlung vom Jahre 1841, II. Abtheilung, Nr. 224, Seite 590.

2. Poleca się urzędowi obwodowemu wszelkiej staranności dołożyć, aby w każdym pojedynczym wypadku dojść przyczyny pojawienia się nosacizny, i w tym celu zarządzić, aby dotycząca zwierzchność miejscowa z właścicielami pojawiających się nosatych koni obszerny przedsięwzięła protokół z wyrażeniem wszystkich okoliczności, z którychby można wyprowadzić dowód, jako w danym przypadku zarazę zaniesiono, albo przynajmniej podejrzenie w tym względzie uzasadnić.

3. Urząd obwodowy, jeśliby z przedsięwziętych protokołów, które mu przełożone być powinny przestępstwo przepisów policyi weterynarskiej dowodnie się wykazało, ma tak nad tem czuwać i wszelkiego ku temu celowi wpływu użyć, aby z przestępcami surowo wedle prawa postąpiono, jakoteż natychmiast takie środki zarządzić, jakieby ze względem na wykryte okoliczności ku powstrzymaniu szerzącej się zarazy potrzebnemi się okazały.

4. W celu zwrócenia na nowo uwagi utrzymujących konie na występność używania i pozbywania koni nosatych, lub niebezpiecznie zołzowatych, należy wydać polecenie, aby przepis normalny pod dniem 29. Czerwca 1804 l. 24959 wydany, zabraniający wodzić po jarmarkach i targach nosate lub parszywe konie, któryto przepis rozporządzeniem z dnia 3. Kwietnia 1841 l. 19469 *) republikować nakazano, jeszcze raz z tym dodatkiem powszechnie był ogłoszonym, iż tak zakaz jak i ustanowione kary rozciągają się także i na handel końmi niebezpieczną zołzą dotkniętemi, a oprócz tego niniejszem się stanowi, iż tej samej karze podpada każdy furman, a w ogólności każdy utrzymujący konie, który z nosatemi lub niebezpiecznie zołzowatemi końmi stałe swe zamieszkanie opuszcza, chorego konia w obce miejsce w jakimkolwiekbądź celu posyła, albo zwierzchności miejscowej o zjawieniu się u niego wspomnianych chorób natychmiast donieść omieszkuje.

5. Aby temu zakazowi powszechną nadać wagę, nanowo jak najdobitniej zalecić potrzeba tak zwierzchnościom miejscowym w miastach i miasteczkach, aby troskliwie baczyły na stan zdrowia koni na targowicę przywodzonych, jakoteż wszystkim dominijom w obwodzie, aby nie tylko z ciągłej nie spuszczały uwagi, w jakiem są zdrowiu konie miejscowe, ale także nieustannie i pilnie na oku miały konie w stajniach znanych koniarzy, furmanów lub po gospodach stojące, tudzież z obcych miejsc przywodzone, i w każdym razie, gdyby przestępstwo wspomnionego sub 4. zakazu wykryto, z przestępcą natychmiast śledztwo przeprowadziwszy, dalej wedle prawa z nim postąpiły.

*) W Zbiorze ustaw krajowych z r. 1841, część I. nr. 52, str. 92.

2. Wird das Kreisamt angewiesen der Ermittlung der Anläße des Rotzausbruches in jedem einzelnen Falle die volle Aufmerksamkeit zu widmen, und in dieser Absicht die Einleitung zu treffen, damit von Seite der betreffenden Ortsobrigkeit mit den Eigenthümern der vorgefundenen rotzkranken Pferde jedesmal ein umständliches Protokoll über alle jene Umstände aufgenommen werde, welche den Beweis einer in dem gegebenen Falle erfolgten Seuchenverschleppung herstellen, oder auch nur den dießfälligen Verdacht begründen können.

3. Hat das Kreisamt in dem Falle, wenn sich aus den demselben vorzulegenden vorgedachten Erhebungs-Protokollen eine nachgewiesene Uebertretung der bezüglichen veterinärpolizeilichen Vorschriften herausstellt, ebenso darüber zu wachen und seinen ganzen Einfluß darauf zu verwenden, damit gegen die Schuldtragenden mit Strenge das Amt gehandelt werde, als auch sogleich jene Einleitungen zu treffen, welche sich nach Beschaffenheit der erhobenen Umstände im Zwecke der Verhinderung einer weiteren Seuchenverschleppung nöthig darstellen.

4. Um die Pferdehälter auf das Straffällige des Verkehrs mit rotzigen und an der bösartigen Drüse leidenden Pferden nochmals aufmerksam zu machen, ist die unterm 29. Juni 1804 Z. 24959 erflossene, das Verbot rotzige und raudige Pferde auf Jahr- oder Wochenmärkte zu bringen, aussprechende Normal-Vorschrift, deren Republizirung mit dem hierortigen Erlaße vom 3. April 1841 Z. 19469*) angeordnet worden ist, mit dem Beisatze nochmals allgemein verlautbaren zu lassen, daß man das betreffende Verbot und die auf die Uebertretung desselben festgesetzten Strafen auch auf den betreffenden Verkehr mit Pferden, die an der verdächtigen Drüse leiden, auszudehnen, und überdieß hiemit auszusprechen finde, daß in die gleiche Strafe auch jeder Fuhrmann, so wie überhaupt jeder Pferdehälter verfällt, der mit einem rotzigen, oder an der verdächtigen Drüse leidenden Pferde seinen stabilen Wohnort verläßt, ein so krankes Pferd in was immer für einer Absicht in einen fremden Ort sendet, oder auch nur seiner Ortsobrigkeit die betreffende Erkrankung sogleich anzuzeigen unterläßt.

5. Um diesem Verbote eine allgemeine Geltung zu verschaffen, sind die Ortsobrigkeiten in den Städten und Märkten zur sorgsamen Ueberwachung des Gesundheitszustandes der zu Markte gebrachten Pferde, und alle Dominien des Kreises neuerdings nachdrücklichst anzuweisen, daß sie nicht nur dem Gesundheits-Verhältniße der Pferde der Ortsinsassen fortan eine gespannte Aufmerksamkeit widmen, sondern auch ununterbrochen ihr besonderes Augenmerk auf die in den Stallungen bekannter Pferdehändler und Fuhrleute, dann in den Wirthshäusern eingestellten, aus fremden Orten kommenden Pferde richten, und in jedem Falle, in dem eine Uebertretung des sub 4 gedachten Verbotes entdeckt wird, gegen den Schuldtragenden sogleich die Untersuchung durchführen und in vorgeschriebener Weise weiter das Amt handeln.

*) In der Provinzial-Gesetzsammlung vom Jahre 1841, I. Abtheilung, Nr. 52, Seite 92.

6. Obok tego środki weterynarsko-policyjne, przeciw rozszerzaniu się przez zarazę nosacizny u koni, podane w §. 50. nauki o zapobieganiu zarazie z r. 1835 *) wyszczególnione na nowo ogłosić, a zwierzchnościom miejscowym pilny nadzór nad powszechnem zachowywaniem tych przepisów z tym dodatkiem wrazić potrzeba, iż szczególnie nad tem czuwać mają, ażeby w domach zajezdnych żłoby i putnie po każdem użyciu najstaranniej czyszczono, i ażeby w razie udowodnionej nosacizny oczyszczenie podejrzanej stajni i wszystkich stajennych sprzętów zawsze w całym przepisanym rozmiarze i z jak największą starannością przedsiębrano.

7. Zarządzić potrzeba, aby ogłaszając wspomnione środki weterynarsko-policyjne, wskazano także na wymiar kar, które §§. 154 i 155 części II. ustawy karnej stanowią na zatajenie chorego bydła lub zaniedbanie przepisanych powszechnych szczegółowych środków ostrożności.

8. Naostatek ma urząd obwodowy zalecić, aby plebani miejscowi przełożonych gmin i utrzymujących konie z oznakami nosacizny i podejrzanych zołzów, podanemi w §. 49. powołanej powyżej „nauki o środkach przeciw zarazie", obeznawszy, baczność tychże zwrócili na niebezpieczność i szkodliwość zarazy końskiej, a razem ich wezwali, ażeby w własnym i powszechnym interesie zachowywali przepisane środki ostrożności, przyczem onymże przypomnieć należy, iż starannym chowem i hodowaniem koni, przezornym wyborem ogierów, wyłączeniem od przychowku sztuk dychawicznych, lub może nawet o nosaciznę podejrzanych, tudzież przez zaszanowanie, lepszą wygodę i stosowne obejście się z końmi, któreby na jakąkolwiek chorobę, a osobliwie na zołzę zapadły tem samem także zapobieżenia samorodnemu tworzeniu się nosacizny istotnie przyczynić się mogą.

Gołuchowski m. p.

222.

Rozrządzenie Ministerstwa handlu, przemysłu i budowli publicznych z dnia 26. Czerwca 1851,

(w Dzienniku praw państwa, część XLVII, nr. 168, wydana dnia 21. Lipca 1851),

którem się obwieszcza stosunek przedsiębiorstwa żeglugi parowej Llojda austryjackiego do c. k. rządowego zakładu pocztowego.

Już najwyższem postanowieniem z dnia 3. Maja 1851, uznanem zostało przedsiębiorstwo żeglugi parowej Llojda austryjackiego co do przeznaczonych

*) W Zbiorze ustaw krajowych z r. 1835, część I., nr. 121, str. 378—476.

6. Sind auch die, gegen die Verbreitung des Rotzes der Pferde durch Ansteckung gerichteten, in dem §. 50 des Seuchenvorbauungs-Unterrichtes vom Jahre 1835*) angeführten veterinärpolizeilichen Vorsichtsmaßregeln nochmals republiziren zu lassen, und es ist den Ortsobrigkeiten die genaue Ueberwachung ihrer allgemeinen Beachtung mit dem Beisatze einzubinden, daß dieselben insbesondere darüber zu wachen haben, damit in den Einkehrhäusern die Futterbahren und Tränkeimer nach dem jedesmaligen Gebrauche auf das sorgfältigste gereinigt werden, und damit in jedem Falle des konstatirten Rotzes die Reinigung des verdächtigen Stalles und der Stallgeräthe in der ganzen vorgeschriebenen Ausdehnung und mit der größten Genauigkeit durchgeführt werde.

7. Ist die Einleitung zu treffen, damit bei der vorgedachten Publikazion der betreffenden veterinärpolizeilichen Maßregeln, auch auf jene Strafbestimmungen hingewiesen werde, welche auf die Verheimlichung eines kranken Viehstückes und auf die Außerachtlassung der angeordneten allgemeinen und besonderen veterinärpolizeilichen Vorsichten in den §§. 154 und 155 des 2. Theils des Strafgesetzbuches festgesetzt sind.

8. Hat das Kreisamt endlich zu veranlassen, damit die Gemeindevorsteher und Pferdehälter durch eine, von den Ortsseelsorgern ausgehende Belehrung mit den in dem §. 49 des obangeführten Seuchenvorbauungs-Unterrichtes angegebenen Zeichen des Rotzes und der verdächtigen Drüse bekannt, auf die Gefährlichkeit und Verderblichkeit dieser Pferdeseuchen aufmerksam gemacht, und zu der in ihrem eigenen und im allgemeinen Interesse liegenden genauen Beobachtung der gegen die Seuchenverbreitung gebothenen Vorsichten mit der Erinnerung aufgefordert werden, daß sie durch eine sorgsame Pflege und Wartung der Pferde, durch eine genaue Wahl der Zuchtthiere mit Ausschließung kocheftischer oder gar rotzverdächtiger Thiere von der Nachzucht, und durch Schonung, bessere Pflege und angemessene Behandlung ihrer, wie immer, namentlich aber an der Drüse erkrankten Pferde, auch zur Verhinderung der primitiven Entwicklung des Rotzes sehr wesentlich beitragen können.

Goluchowski m. p.

222.

Erlaß des Ministeriums für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten vom 26. Juni 1851,

(im Reichs-Gesetzblatte, XLVII. Stück, Nro. 168, ausgegeben am 21. Juli 1851),

womit das Verhältniß der Dampfschiffahrtsunternehmung des österreichischen Lloyd zur k. k. Staatspostanstalt bekannt gemacht wird.

Schon mit Allerhöchster Entschließung vom 3. Mai 1845 ist die Dampfschiffahrts-Unternehmung des österreichischen Lloyd rücksichtlich ihrer dem Postdienste ge-

*) In der Provinzial-Gesetzsammlung vom Jahre 1835, I. Abtheilung, Nr. 121, Seite 278—476.

do służby pocztowej parowych okrętów jego, jako instytut należący do c. k. rządowego zakładu pocztowego. Na wniosek Ministra handlu raczył Najjaśniejszy Pan J. C. Mość, najwyższem postanowieniem Swem z dnia 16. Czerwca 1851 najłaskawiej zezwolić, ażeby to przeznaczenie przedsiębiorstwa żeglugi parowej Llojda austryjackiego, do publicznej wiadomości podanem zostało.

Baumgartner m. p.

223.

Rozrządzenie c. k. Ministerstwa finansów z dnia 27. Czerwca 1851,

(w Dzienniku praw państwa, część XLVII, nr. 169, wydana dnia 21. Lipca 1851)

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

o przepisie względem wydawania soli po cenach zniżonych, do fabrykacyi produktów chemicznych.

W wykonaniu najwyższego postanowienia z dnia 15. Czerwca 1851, którem Najjaśniejszy Pan J. C. Mość, na wydawanie soli po cenach zniżonych, do fabrykacyi produktów chemicznych, zezwolić raczył, tak co do środków ostrożności, jako też co do warunków, pod jakiemi nabycie takowej soli miejsce ma, podaje się do powszechnej wiadomości przepis następujący, przez Najjaśniejszego Pana J. C. Mość zatwierdzony. W dodatku do onegoż załączają się z resztą powołane w nim postanowienia tak ustawy o cłach i monopolach rządowych, jako też ustawy karnej na przestępstwa dochodowe, tudzież postanowienia przepisu z dnia 31. Stycznia 1836, względem wykonania ustawy o cłach i monopolijach rządowych, z tem nadmienieniem, żeby takowe profesyjonistom, z zezwolenia nabycia soli po cenach zniżonych korzystającym, także i w tych krajach koronnych za prawidło służyły, w których rzeczone ustawy w powszechności zaprowadzone nie zostały.

§. 1.

Sól wydawana być może o niższej, od powszechnie ustanowionej ceny przedaży, tym tylko profesyjonistom, którzy za pomocą niej taki preparat chemiczny produkują, któregoby ilość dokładnie mogła być przedstawioną, a ztąd zarazem i to wyprowadzonem, czy użyto do niego soli i w jakiej w tym razie ilości.

§. 2.

Użycie soli, po niższej cenie sprzedanej, w takiem tylko miejscu nastąpić może, gdzie dopilnowanie użycia tegoż ze strony administracyi finansów z wszelką wymaganą ścisłością wykonać się daje.

widmeten Dampfschiffe als ein zum Betriebe der k. k. Staatspostanstalt gehöriges Institut erklärt worden. Ueber Antrag des Handelsministers haben Seine Majestät mit Allerhöchster Entschließung vom 16. Juni 1851 Allergnädigst zu genehmigen geruht, daß diese Bestimmung der Dampfschiffahrtsunternehmung des österreichischer Lloyd zur öffentlichen Kenntniß gebracht werde.

Baumgartner m. p.

223.

Erlaß des Finanzministeriums vom 27. Juni 1851,

(im Reichs-Gesetzblatte, XLVII. Stück, Nr. 169, ausgegeben am 21. Juli 1851),

wirksam für alle Kronländer,

über die Vorschrift wegen Verabfolgung des Salzes gegen ermäßigte Preise zur Erzeugung chemischer Produkte.

In Vollziehung der Allerhöchsten Entschließung vom 15. Juni 1851, mit welcher Seine Majestät die Verabfolgung des Salzes gegen ermäßigte Preise zur Erzeugung chemischer Produkte zu bewilligen geruhten, wird über die Vorsichten und Bedingungen, unter denen dieser Salzbezug stattfindet, folgende von Seiner Majestät genehmigte Vorschrift zur allgemeinen Kenntniß gebracht. Im Anhange dieser Vorschrift werden übrigens die in derselben berufenen Bestimmungen der Zoll- und Staats-Monopols-Ordnung, des Strafgesetzes über Gefällsübertretungen und der Vorschrift vom 31. Jänner 1836 über die Vollziehung der Zoll- und Staats-Monopols-Ordnung mit dem Beisatze beigerückt, daß dieselben den Gewerbetreibenden, die von der Bewilligung zum Salzbezuge um ermäßigte Preise Gebrauch machen, auch in den Ländern, in welchen die gedachten Gesetze im Allgemeinen nicht eingeführt sind, zur Richtschnur zu dienen haben.

§. 1.

Das Salz kann um einen geringern als den allgemein festgesetzten Verkaufspreis nur jenen Gewerbetreibenden erfolgt werden, welche mittelst desselben ein chemisches Präparat erzeugen, dessen Menge sich genau darstellen und hiedurch erheben läßt, ob und welche Menge Salzes hiezu verwendet worden sei.

§. 2.

Die Verwendung des um einen geringeren Preis erfolgten Salzes darf nur an einem Orte stattfinden, an welchem die Ueberwachung derselben von Seite der Finanz-Verwaltung mit der erforderlichen Genauigkeit vollzogen werden kann.

§. 3.

Sól po cenie niższej w takim będzie interesentowi stanie wydana, iż takowa do pożywania ludzkiego już nie jest więcej sposobna. Płody, mogące być na ten cel do przymieszania ich do soli używane, są: kwas drzewny, magnezyja, siarkan sody (sól glauberska).

Pozostawia się producentom chemicznych preparatów, z pomiędzy rzeczonych tu właśnie płodów ten oznaczyć, który najmniej im jest przeszkodnym do zamierzonego procesu chemicznego; wolno im także inny zaproponować płód z tą prośbą, by tenże przymieszanym został do soli, wydać się im mającej.

Czy prośbie takiej zadosyć uczynionem być może, o ten. Ministeryjum finansów stanowić będzie.

§. 4.

Zmieszanie soli z płodami, czyniącemi ją niesposobną do pożywienia ludzkiego, przedsiębiorą organa przy administracyi finansów, przed wydaniem materyjału tego na ręce ukoncesyjonowanych.

§. 5.

Płody przymieszania, równie jak schowalnie, w których się ma odbyć transport soli od miejsca nabycia aż do miejsca użycia, ten dostarczyć winien, któremu nabycie soli dozwolonem zostało; a jeżeli to kosztem rządu nastąpiło, ma go nabywca zwrócić, który także i koszta transportu opędza.

§. 6.

Dozwala się, ażeby sól o niższej cenie odstąpiona na produkcyję chemiczną, ze składu skarbowego, z którego ma być nabytą, w niezmieszanym stanie do miejsca użycia została nadesłaną.

W tym razie będzie sól pod urzędowe zamknięcie wzięta, do urzędu dochodowego, w miejscu użycia znajdującego się, lub najbliższego przekazana,— podczas transportu stosownie do przepisów ustawy cła i monopolijów rządowych za towar, kontroli ulegający, uważaną, a stanąwszy na miejscu przeznaczenia w schowalni, kosztem przedsiębiorcy dostarczyć się mającej, pod spólnem zamknięciem urzędu złożona.

Z tej schowalni sól do chemicznego użycia wtedy dopiero będzie wydaną, gdy wedle przepisu §. 4. do pożywienia ludzkiego niesposobną została.

§. 7.

Jeżeli ten, któremu sól o niższej cenie odstąpiono, żąda, ażeby dozwolone §. 6. złożenie niezmieszanej soli w samem miejscu użycia nastąpiło, a oraz

§. 3.

Das um den geringeren Preis bewilligte Salz wird dem Betheilten in einem Zustande übergeben, in welchem es zum menschlichen Genuße nicht mehr geeignet ist. Für diesen Zweck verwendbare, dem Salze beizumengende Stoffe sind: Holzessig, Braunstein und schwefelsaures Natron.

Es bleibt den Erzeugern chemischer Präparate überlassen, unter den hier genannten Stoffen jenen zu bezeichnen, welcher den von ihnen beabsichtigten Prozeß am Wenigsten beirrt; auch wird ihnen gestattet, einen anderen Stoff in Vorschlag zu bringen und zu bitten, daß derselbe dem ihnen zu erfolgenden Salze beigemengt werde.

Die Entscheidung über die Zuläßigkeit eines solchen Ansuchens bleibt dem Finanzministerium vorbehalten.

§. 4.

Die Vermengung des Salzes mit den seinen Verbrauch zum menschlichen Genuße hindernden Stoffen ist die durch Organe der Finanzverwaltung vor Verabfolgung des Materiales an den Konzessionirten vorzunehmen.

§. 5.

Die Mengstoffe, sowie die Behältnisse, in welchen der Transport des Salzes von dem Orte des Bezuges bis zu dem Orte der Verwendung stattfinden soll, sind von Jenem, welchem der Bezug des Salzes bewilligt ist, beizustellen, oder, falls sie auf Staatskosten beigeschafft wurden, die Vergütung dafür zu leisten. Von eben demselben sind die Transportkosten zu bestreiten.

§. 6.

Es wird gestattet, daß das zur Bereitung chemischer Produkte um einen geringeren Preis erfolgte Salz aus der Gefällsniederlage aus welcher dasselbe bezogen werden muß, im unvermengten Zustande an den Ort der Verwendung gebracht werde.

In diesem Falle ist das Salz unter ämtlichen Verschluß zu legen, an das im Orte der Verwendung befindliche, oder demselben zunächst gelegene Gefällsamt anzuweisen, — während des Transportes nach der Vorschrift der Zoll- und Staats-Monopols-Ordnung für kontrollpflichtige Waaren zu behandeln und bei seinem Eintreffen in einem auf Kosten des Unternehmers beizustellenden Behältniße unter Gegensperre des Amtes zu verwahren.

Aus diesem Behältniße ist das Salz zur Verwendung abzugeben, nachdem es vorläufig nach der Vorschrift des §. 4 zum menschlichen Genuße ungeeignet gemacht wurde.

§. 7.

Wenn derjenige, welchem Salz um einen geringeren Preis bewilliget wurde, begehrt, daß die nach §. 6 zugelassene Hinterlegung des unvermengten Salzes im Orte

w tem miejscu nie znajduje się urząd dochodowy, któryby wykonywać mógł dozór, niniejszem rozporządzeniem przepisany; natenczas strona obowiązana jest zwrócić skarbowi koszta, z powodu wykonywania dozoru urzędowego urosłe.

§. 8.

Profesyje, dla których sól o niższej cenie wydano, równie tak będą uważane, jak profesyje pod kontrolę wzięte, a przeto i do nich stosować należy istniejące względem ostatnich profesyj postanowienia ustawy cła i monopolijów rządowych (§§. 265, 268, 271, 272, 286) jako i przepisu wykonującego (§§. 60. 64, 65. 74, 75. 78).

§. 9.

Profesyjoniści są do prowadzenia urzędownie przygotowanych książek przedazy obowiązani, równie jak i do zupełnego wykazania obrotu z towarem, kontroli uległym.

§. 10.

Nie wolno profesyjoniście, który otrzymał licencyję do nabycia soli po cenach zniżonych handlować solą, przetoż nie może mu być dozwolonem ani sprzedawanie soli, ani też przechowywanie innej soli, jak pod powyższemi warunkami z magazynów dochodowych nabytej.

§. 11.

Profesyjoniści, którym licencyję do nabycia soli o cenach zniżonych udzielono, winni złożyć kaucyję, wymierzyć się mającą w połowie należytości licencyjnej od czwartej części rocznej, na najwyższą miarę (maximum) żądanej ilości soli, a przeznaczoną ku opłaceniu różnicy między ceną zniżoną a zwyczajną ceną przedaży, w tych przypadkach w których dowiedzionem jest, że profesyjonista pewną w prawdzie ilość soli odebrał, lecz takowej już nie znaleziono, lub jej użycia nie wykazano, z powodu czego profesyjonista do odpowiedzialności za przestępstwo dochodowe nie mógł być pociąganym.

§. 12.

Gdyby profesyjonista, uprawniony do nabycia soli o cenach zniżonych, dla przemytnictwa, lub ciężkiego jakiego przestępstwa dochodowego, czy to przeciw urządzeniom do zabezpieczenia dochodów skarbowych istniejącym, czy też przeciw przepisowi o produkcyi, wyrabianiu, używaniu i przedaży soli został ukaranym, albo tylko z braku prawnych dowodów uwolnionym, takowemu natychmiast prawo do nabycia soli o cenach zniżonych odebrać należy.

der Verwendung selbst stattfinde und wenn in diesem Orte kein Gefällsamt aufgestellt ist, durch welches die Beaufsichtigung nach der Bestimmung dieser Vorschrift ausgeübt werden kann, so ist er verpflichtet, die Kosten, welche der Vollzug der ämtlichen Beaufsichtigung verursacht, dem Staatsschatze zu vergüten.

§. 8.

Die Gewerbe, denen das Salz um einen geringeren Preis erfolgt wird, sind den unter Kontrole gestellten Gewerben gleich zu behandeln und die in Ansehung solcher Gewerbe bestehenden Anordnungen der Zoll- und Staats-Monopols-Ordnung (§§. 265, 268, 271, 272, 286) und der Vorschrift zu deren Vollziehung (§§. 60, 64, 65, 74, 75, 78) anzuwenden.

§. 9.

Die Gewerbetreibenden sind zur Führung ämtlich vorbereiteter Verkaufsbücher, sowie dazu verpflichtet, ihren Verkehr mit dem kontrolpflichtigen Gegenstande vollständig auszuweisen.

§. 10.

Einem Gewerbetreibenden, welchem die Bewilligung zum Bezuge des Salzes um ermäßigte Preise ertheilt wurde, ist der Handel mit Salz nicht gestattet, also weder die Veräußerung von Salz, noch die Aufbewahrung von anderem als dem unter der obigen Bedingung aus den Gefällsniederlagen bezogenen Salze zuzulassen.

§. 11.

Die Gewerbetreibenden, welchen Salz um einen ermäßigten Preis bewilliget wird, haben eine Kauzion zu erlegen, welche mit der Hälfte der Lizenzgebühr von dem vierten Theile der jährlich als Maximum in Anspruch genommenen Salzmenge zu bemessen und dazu bestimmt ist, die Berichtigung des Unterschiedes zwischen dem ermäßigten und dem allgemeinen Verschleißpreise in jenen Fällen daraus zu erheben, in welchen dargethan wurde, daß eine bestimmte Menge Salzes von dem Gewerbetreibenden zwar erhoben, jedoch entweder nicht vorhanden, oder deren Verwendung nicht ausgewiesen worden ist, ohne daß er deßhalb wegen einer Gefällsübertretung zur Verantwortung gezogen werden könnte.

§. 12.

Würde der mit dem Befugniße zum Bezuge des Salzes gegen ermäßigten Preis betheilte Gewerbetreibende wegen Schleichhandel oder einer schweren Gefällsübertretung gegen die zur Sicherstellung der Staatsgefälle bestehenden Einrichtungen, oder gegen die Vorschrift über die Erzeugung, Bereitung, Verwendung und den Umsatz des Salzes bestraft, oder nur wegen des Abganges rechtlicher Beweise losgesprochen, so ist ihm die Befugniß zum Bezuge des Salzes gegen ermäßigten Preis sogleich zu entziehen.

§. 13.

Ile razy kaucyja użytą zostanie do pokrycia dyferencyi co do ceny w przypadkach wyż namienionych, musi takowa wprzód, nim nowa asygnacyja na sól wydaną być może, znowu na kwotę, pierwotnie wymierzoną być uzupełniona, w którejto mierze i magazyn, w którym zaasygnowanie miejsce ma — ile razy takowy przypadek się wydarza— natychmiast zawiadomionym być winien, ażeby wydanie soli pierwej nie nastąpiło, dopóki po uzupełnieniu kaucyi nie nastąpi na to pozwolenie ze strony władzy administracyjnej.

§. 14.

Prośby o wydanie soli po cenie zniżonej podawane być mają do władz krajowych, sprawami finansowemi kierujących.

Osobom, które w śledztwie się znajdowały, z powodu przemytnictwa lub ciężkiego przestępstwa dochodowego, i dla takowego zostały ukaranemi, lub tylko z braku prawnych dowodów uwolnionemi, nie mogą być obdzieleni licencyją nabycia soli o cenie zniżonej.

Krauss m. p.

DODATEK.

I. Z ustawy cła monopoliów rządowych.

Profesyje pod dozór poddane.

§. 265.

Przepisy, mocą których wyraźnie profesyja pod urzędowy dozór (kontrolę) została podciągniętą, ustanawiają, jakich przy wykonywaniu tej profesyi przestrzegać należy osobnych środków ostrożności, których materyjałów dla niej nie wolno sprowadzać, w lokalu profesyi przechowywać, lub też przez przedsiębiorstwo profesyjne sprzedawać.

Prowadzenie ksiąg przemysłowych.

§. 268.

Powszechne przepisy handlowe i profesyjne, tudzież osobne rozporządzenia względem wykonywania dozoru (kontroli), pod którą pewne profesyje są podciągnięte, ustanawiają, którzy profesyjoniści są zobowiązani do regularnego prowadzenia ksiąg profesyjnych względem czynności ich profesyi.

§. 13.

So oft die Kauzion zur Hereinbringung der Preisdifferenz in den oben angegebenen Fällen in Anspruch genommen werden muß, wird dieselbe, bevor eine neue Salzanweisung erfolgen kann, wider auf den ursprünglich bemessenen Betrag zu ergänzen und daher das Magazin, bei welchem das Salz angewiesen wird, — so oft ein solcher Fall eintrit, — sogleich zu verständigen seyn, daß die Erfolglassung des Salzes nicht eher stattfinden dürfe, als bis nach Ergänzung der Kauzion die Bewilligung hiezu von der administrirenden Behörde ertheilt wird.

§. 14.

Gesuche um die Erfolglassung des Salzes um ermäßigten Preis sind bei den die Finanzangelegenheiten leitenden Landesbehörden zu überreichen.

Personen, welche in einer Untersuchung wegen Schleichhandel oder einer schweren Gefällsübertretung befangen, und wegen einer solchen gestraft oder nur wegen des Mangels rechtlicher Beweise losgesprochen wurden, kann die Bewilligung des Bezuges des Salzes um ermäßigten Preis nicht ertheilt werden.

Krauß m. p.

Anhang.

I. Aus der Zoll- und Staats-Monopols-Ordnung.

Unter Aufsicht gestellte Gewerbe.

§. 265.

Die Vorschriften, durch die ein Gewerbe ansdrücklich unter ämtliche Aufsicht (Kontrole) gestellt wird, setzen fest, welche besondere Vorsichten bei der Ausübung dieses Gewerbes zu beobachten seien, welche Gegenstände für dasselbe nicht beigeschafft, in der Gewerbsstätte oder den Verkaufs-Niederlagen nicht aufbewahrt, oder von der Gewerbsunternehmung nicht abgesetzt werden dürfen.

Führung der Gewerbsbücher.

§. 268.

Die allgemeinen Handels- und Gewerbsvorschriften dann die besonderen Anordnungen über die Ausübung der Aufsicht (Kontrole), welcher bestimmte Gewerbe unterworfen werden, setzen fest, welchen Gewerbetreibenden obliegt, über ihren Gewerbsbetrieb regelmäßig Gewerbsbücher zu führen.

Rewizyje (przeglądy).

W miejscach profesyjnych, kontroli podlegających.

a) Przypadki przeglądów (rewizyj).

§. 271.

Urzędnicy i ustanowieni, do tego przeznaczeni, mają prawo, w miejscach profesyi i przedaży profesyjonistów, których czynność profesyjna w skutek wyraźnego przepisu pod dozór (kontrolę) podciągniętą została, ile razy to za potrzebne uznają, rewizyje przedsiębrać, znajdujące się zasoby towarów spisywać, i wykazów dotyczących żądać, w miarę istniejącego ku temu obowiązku wykazania się ze strony właściciela.

b) Czas i miejsce przedsiębrania tej urzędowej czynności.

§. 272.

Te urzędowe czynności będą w miejscach profesyi i przedaży profesyjonistów, których profesyja pod kontrolę jest oddana, z reguły tylko w dni powszednie przedsiębrane, po wschodzie i przed zachodem słońca. Wyjątek od tej zasady wtedy tylko ma miejsce, jeżeli wykonywanie profesyi w nocy, lub na innym dniu, a nie w dzień powszedni miejsce ma, lub gdy uzasadnione zachodzi podejrzenie w przestępstwie dochodowem, lub w usiłowaniu popełnienia przestępstwa dochodowego, a to tak, iż do przeszkodzenia, lub odkrycia takowego potrzebnem się pokazuje przedsiębranie, lub dalsze odbywanie czynności urzędowej w czasie, od powyższego postanowienia odstępującym. Wszakże przy takich czynnościach urzędowych starannie unikać należy wszelkiego nie koniecznie potrzebnego wstrzymywania lub przerywania czynności profesyi, w należytym trybie znajdującej się.

Wglądnienie w książki profesyjne i przejrzenie takowych.

U profesyjonistów pod kontrolą stojących.

§. 296.

Osobne przepisy względem dostrzegania profesyjonistów pod kontrolą stojących, ustanawiają, które książki profesyjne przy rewizyjach urzędu dochodowego mają być przedkładane, lub w powracających czasu przedziałach władzom dochodowym podawane.

Durchsuchungen.

In den der Kontrole unterliegenden Gewerbsräumen.

§. 271.

a) Fälle der Durchsuchung

Die hiezu beauftragten Beamten und Angestellten sind berechtiget, in den Gewerbs- und Verschleiß-Stätten der Gewerbetreibenden, deren Gewerbsbetrieb durch eine ausdrückliche Vorschrift unter Aufsicht (Kontrole) gestellt wurde, so oft sie es erforderlich finden, Nachforschungen zu pflegen, die vorhandenen Waarenvorräthe aufzunehmen und die Nachweisungen über dieselben nach Maß der von Seite des Inhabers zur Ausweisung bestehenden Verbindlichkeit, zu fordern.

§. 272.

b) Zeit und Art der Vornahme dieser Amtshandlung.

Diese Amtshandlungen sollen in den Gewerbs- und Verschleiß-Stätten der Gewerbetreibenden, deren Gewerbsbetrieb unter Aufsicht gestellt ist, in der Regel nur an Werktagen nach Sonnenaufgang und vor Sonnenuntergang vorgenommen werden. Eine Abweichung von diesem Grundsatze kann Platz greifen, wenn die Gewerbsausübung bei Nacht, oder an einem anderen als an einem Werktage stattfindet, oder wenn der gegründete Verdacht einer Gefällsübertretung oder des Versuches einer Gefällsübertretung in der Art vorhanden ist, daß sich zur Verhinderung oder Entdeckung derselben die Vornahme oder Fortsetzung der Amtshandlung zu einer von der obigen Bestimmung abweichenden Zeit als erforderlich darstellt. Auch soll bei diesen Amtshandlungen jede für den Zweck der Ueberwachung nicht unumgänglich nothwendige Hemmung oder Unterbrechung der Gewerbsausübung in ihrem geordneten Gange sorgfältig vermieden werden.

Einsicht in die Gewerbsbücher und deren Durchsicht.

Bei den unter Kontrole gestellten Gewerbetreibenden.

§. 286.

Die besonderen Bestimmungen über die Ueberwachung der unter Kontrole gestellten Gewerbetreibenden setzen fest, welche Gewerbsbücher sie bei den gefällsämtlichen Durchsuchungen zur Einsicht vorzulegen, oder in wiederkehrenden Zeitabschnitten den Gefällsbehörden zu überreichen haben.

II. Z przepisu z dnia 31. Stycznia 1836, w zbiorze ust. polit. w tom. 64.

(Zbiór ustaw prow. z roku 1836, cz. I, l. 29, str. 64).

z księgi profesyjonistów, trudniących się produkowaniem, wyrabianiem lub przerabianiem towarów.

§. 60.

Profesyjoniści, do prowadzenia ksiąg profesyjnych obowiązani, a produkowaniem, wyrabianiem lub przerabianiem towarów trudniący się, mają oprócz powszechnych przepisów, ustawą karną na przestępstwa dochodowe §§. 733 do 737 określonych, przy prowadzeniu ksiąg profesyjnych zachowywać jeszcze, co następuje:

1. Postępowanie profesyjne, w produkowaniu, wyrabianiu i przerabianiu towarów używane, odrębnie od przedaży wyrobów i ich odpadków, przedstawiane być ma, a zatem na postępowanie mają być prowadzone księgi fabryczne, na przedawanie zaś księgi przedaży.

2. Jeżeli w jakiem przedsiębierstwie profesyjnem więcej zatrudnień jest połączonych, które zwyczajem odrębne tworzą profesyje, n. p. jeżeli we fabryce jakiej oprócz tkalni, znajduje się także blecharnia, farbiarnia, wyciskarnia i t. p., natenczas postępowanie w tych zatrudnieniach osobno dla każdej gałęzi fabrykacyi wykazane być ma.

3. Jeżeli profesyjonista wyroby swoje we właściwym lokalu przedaży (sklepie) przedaje, księgi na czynności, w tym lokalu zachodzące, odrębnie od ksiąg na fabrykacyję i przedaż w samym lokalu wyrabiania wydarzającą się, prowadzone być mają. Wyroby z fabryki do lokalu przedaży przechodzące, we fabryce pod rubryką przedaży, w sklepie pod rubryką przychodu umieszczane być mają.

4. Wyroby, w razie ad 2. przytoczonym z jednego wydziału fabrykacyi do drugiego, lub w ogólności z fabryki do lokalu przedaży przechodzące, w księgach profesyjnych dla każdego oddziału fabryki, do którego takowe przechodzą, w dniu przejścia ich zapisane być mają.

5. Oprócz tych przypadków zapisywane być mają:

a) płody, do przerobienia przechodzące, przynajmniej z końcem tygodnia, w którym na przerobienie oddane będą: tudzież

b) wyroby z nich wygotowane, przynajmniej z końcem tygodnia, w którym takowe odpowiednie zatrudnieniu profesyjonisty wykończenie swoje otrzymały.

II. Aus der Vorschrift vom 31. Jänner 1836, Pol. Ges. Samml. B. 64.

(Provinzial-Gesetzsammlung vom Jahre 1836, I. Abtheilung, Nr. 29, Seite 64).

Bücher der Gewerbetreibenden, welche sich mit der Erzeugung, Bereitung oder Umstaltung von Waaren beschäftigen.

§. 60.

Die zur Führung der Gewerbsbücher verpflichteten Gewerbetreibenden, welche sich mit der Erzeugung, Bereitung oder Umstaltung von Waaren beschäftigen, haben nebst den allgemeinen Bestimmungen, die das Strafgesetz über Gefällsübertretungen §§. 733 bis 737 vorzeichnet, bei der Führung der Gewerbsbücher noch Folgendes zu beobachten:

1. Das sich auf die Erzeugung, Bereitung oder Umstaltung von Waaren beziehende Gewerbsverfahren ist getrennt von dem Verkaufe der Erzeugnisse und Abfälle darzustellen, daher über jenes Fabrikazionsbücher, über diesen Verkaufsbücher geführt werden sollen.

2. Sind in einer Gewerbsunternehmung mehrere Beschäftigungen vereinigt, welche gewöhnlich getrennte Gewerbe ausmachen, z. B. besteht in einer Fabrik nebst einer Weberei eine Bleichanstalt, eine Färberei, eine Druckerei u. dgl., so ist der Geschäftsbetrieb für jeden dieser Zweige der Fabrikazion gesondert ersichtlich zu machen.

3. Uebt der Gewerbetreibende den Verkauf seiner Erzeugnisse in einer eigenen Verkaufsstätte aus, so müssen die Bücher über die Geschäfte, die in dieser Verkaufsstätte stattfinden, getrennt von jenen über die Fabrikazion und über den in der Erzeugungsstätte selbst erfolgten Verkauf geführt werden. Die Gegenstände, welche aus der Fabrikazion in die Verkaufsstätte übergehen, sind bei jener in Ausgabe, bei dieser in Empfang zu stellen.

4. Die Gegenstände, welche in dem unter 2. bemerkten Falle aus einem Zweige der Fabrikazion in den anderen, oder überhaupt aus der Fabrikazion in die Verkaufsstätte übergehen, müssen in den Gewerbsbüchern für diejenige Abtheilung des Gewerbsbetriebes, in die solche übergehen, an dem Tage, an dem dieser Uebergang stattfindet, eingetragen werden.

5. Außer diesen Fällen hat die Eintragung

a) der Stoffe, welche in die Verarbeitung übergehen, wenigstens mit dem Schluße der Woche, in welcher dieselben zur Verarbeitung übergeben werden, dann

b) der hervorgebrachten Erzeugnisse wenigstens mit dem Schluße der Woche, in welcher dieselben die der Beschäftigung des Gewerbetreibenden entsprechende Beendigung erhielten, zu folgen.

Urzędownie przygotowane dzienniki przedaży.

1. Profesyoniści, którzy w te książki zaopatrzeni będą.

§. 64.

Dzienniki przedaży, urzędownie wydrukowane, rozdane będą:

1. cukrowarniom, przerabiającym li tylko cukier zagraniczny, lub razem i cukier z płodów krajowych;

2. przędzalniom przędzy bawełnianej z wyjątkiem ręcznych przedaży;

3. fabrykantom bobinetu czyli tła koronkowego;

4. profesyonistom przędzę bawełnianą czerwono na sposób angielski lub turecki farbującym.

2. Prawidła prowadzenia takowych książek.

§. 65.

Dla prowadzenia urzędownie drukowanych dzienników przedaży, służą przepisy następujące:

1. Profesyonistom, którzy temi dziennikami obdzieleni zostaną, dozwala się oprócz tych dzienników, prowadzić oddzielne książki przedaży dla własnego użytku swojego. Obie książki atoliż, co do istotnych wyszczególnień swych, zupełnie się z sobą zgadzać powinny, a w owych oddzielnych księgach przedaży żadna pozycyja przedaży znajdować się nie może, któraby w drukowanych urzędownie dziennikach przedaży wciągnioną nie była.

2. Jeżeli profesyonista z dozwolenia, prowadzić własne księgi przedaży obok urzędownie drukowanych dzienników, użytek robi, i cena po której przedaje, tudzież imię nabywcy we własnej księdze przedaży dokładnie są wytknięte, tedy tak cena po której przedano, jak imię nabywcy w dzienniku urzędownie drukowanym opuszczone być mogą; jednakże miejsce zawsze wskazać należy, w którem nabywca przebywa.

3. Jeżeli na przedaż pismienne poświadczenie (karta przedaży lub nabycia) wydane być ma, takowe na papierze urzędownie drukowanym wypisać należy i z dziennika wyciąć.

4. Zapisanie przedaży, na które piśmienne wydano poświadczenie, pierwej musi nastąpić, nim poświadczenie z dziennika drukowanego wyciętem zostanie.

5. Dzienniki przedaży urzędownie wydane, z końcem każdego miesiąca zamknięte (zsumowane) i w przedziałach od dwóch do dwóch miesięcy, najpóźniej zaś do dnia szóstego miesiąca trzeciego, a zatem zawsze za miesiące

Aemtlich vorbereitete Verkaufs-Tagebücher.

1. Gewerbetreibende, die mit solchen Büchern betheilt werden.

§. 64.

Mit ämtlich vorgedruckten Verkaufs-Tagebüchern werden betheilt:

1. Die Zuckersiedereien, welche ausländischen Zucker allein, oder zugleich Zucker aus inländischen Stoffen verarbeiten;

2. die Baumwollgarn-Spinnereien, mit Ausschluß der Handspinner;

3. die Erzeuger von Bobbinet oder Spitzengrund;

4. die Gewerbetreibenden, welche Baumwollgarne türkisch- oder englischroth färben.

2. Regeln dieser Buchführung.

§. 65.

Für die Führung der ämtlich vorgedruckten Verkaufs-Tagebücher gelten folgende Bestimmungen:

1. Den Gewerbetreibenden, die mit solchen Tagebüchern betheilt werden, ist gestattet, nebst denselben für ihren Gebrauch abgesonderte Verkaufsbücher zu führen. Beide Bücher müssen aber in Absicht auf die wesentlichen Angaben genau übereinstimmen, und es darf in den abgesonderten Verkaufsbüchern keine Verkaufspost vorkommen, welche nicht in den ämtlich vorgedruckten Verkaufs-Tagebüchern eingetragen erscheint.

2. Macht der Gewerbetreibende von der Gestattung, nebst den ämtlich vorgedruckten Tagebüchern eigene Verkaufsbücher zu führen, Gebrauch und wird der Preis, um den die Veräußerung geschieht, dann der Name des Erwerbers in dem eigenen Verkaufsbuche genau aufgeführt, so kann in dem ämtlich vorgedruckten Tagebuche der Preis, um den der Verkauf geschah, und der Name des Erwerbers hinweggelassen werden; stets ist aber der Ort, in dem sich der letztere befindet, anzugeben.

3. Wird über einen Verkauf eine schriftliche Bestätigung (Verkaufs- oder Bezugs-Note) ausgestellt, so ist dieselbe auf dem ämtlich vorgedruckten Papiere auszufertigen und aus dem Tagebuche auszuschneiden.

4. Die Eintragung der Verkäufe, über welche eine schriftliche Bestätigung ausgestellt wird, hat zu geschehen, ehe die letztere von dem ämtlich vorgedruckten Tagebuche getrennt wird.

5. Die ämtlich erfolgten Verkaufs-Tagebücher sollen mit Ende eines jeden Monates abgeschlossen und in Abschnitten von zwei zu zwei Monaten, längstens bis zum sechsten Tage des dritten Monates, daher stets bis 6. März für die Monate Jänner

Styczeń i Luty do 6. Marca, za Marzec i Kwiecień do 6. Maja i t. d. władzy powiatowej do zawiadywania sprawami dochodowemi wyznaczonej, podawane być mają.

6. Przedłożone dzienniki przedaży profesyjonistom po zrobionym użytku zwrócone zostaną.

O profesyjach pod dozór (kontrolę) podciągniętych.

Przepisy ogólne.

1. Które miejsca uważane będą za lokale profesyi.

§. 74.

Do lokalu profesyi, pod dozór (kontrolę) podciągniętej, liczą się:

1. miejsca, w których wykonywane zostają roboty postępowania profesyi, pod dozór podciągniętej,

2. miejsca, w których płody, do robót postępowania tej profesyi należące, lub wyroby tejże chowane są;

3. lokal przedaży, w którym profesyjonista wyroby swoje przedaje

4. mieszkanie profesyjonisty:

a) jeżeli takowe z miejscami, pod 1, 2, 3 opisanemi w bezpośrednim związku zostaje, lub

b) jeżeli takowe którymbądź pod 1, 2, 3 opisanym sposobem używane bywa, lub

c) jeżeli w niem płody albo towary z rodzaju tych, których przedażą, przerabianiem, produkowaniem, wyrabianiem lub przekształceniem profesyjonista trudni się, w ilości przechowywa, przewyższającej potrzebę dla użytku własnego i przynależących swych.

2. Obowiązki profesyjonistów tych podczas przeglądania (rewizyi) lokalów ich profesyi.

§. 75.

Profesyjoniści, których wykonywanie profesyi pod dozór podciągnięte jest, mają podczas przeglądania (rewizyi), w lokalach ich profesyi przedsięwziętego, złożyć do przejrzenia:

1. Książki profesyjne na prowadzenie profesyi w miejscu, w którem przegląd jest przedsięwzięty. Jeżeliby tylko ze względu na czynności z towarami kontroli podlegającemi, pod dozór podciągniętymi byli, i na takowe czynności, odrębnie od innych czynności swojej profesyi, właściwe prowadzili książki profesyjne, natenczas tylko te ostatnie, a drugie książki tylko tak dalece przed-

und Februar, bis 6. Mai für die Monate März und April u. s. f. an die zur Leitung der Gefälls-Angelegenheiten bestellte Bezirksbehörde überreicht werden.

6. Die vorgelegten Verkaufs-Tagebücher werden den Gewerbetreibenden nach gemachtem Gebrauche zurückgestellt.

Von den unter Aufsicht (Kontrole) gestellten Gewerben.

Allgemeine Bestimmungen.

1. Welche Räume als die Gewerbsstätte zu betrachten sind.

§. 74.

Zu der Gewerbsstätte eines unter Aufsicht (Kontrole) gestellten Gewerbsbetriebes werden gerechnet:

1. die Räume, in denen das unter Aufsicht gestellte Gewerbsverfahren ausgeübt wird;

2. die Räume, in denen die zu diesem Gewerbsverfahren gehörenden Stoffe, oder die durch dasselbe hervorgebrachten Erzeugnisse aufbewahrt werden;

3. die Verkaufsstätte, in welcher der Gewerbetreibende den Verkauf seiner Erzeugnisse treibt;

4. die Wohnung des Gewerbetreibenden;

a) wenn dieselbe mit einem der unter 1, 2, 3 aufgeführten Räume in unmittelbarer Verbindung steht, oder

b) wenn dieselbe auf eine der unter 1, 2, 3 bemerkten Arten verwendet wird, oder

c) wenn in derselben Stoffe oder Waaren von der Art derjenigen, mit deren Verkaufe, Verarbeitung, Erzeugung, Bereitung oder Umstaltung der Gewerbetreibende sich beschäftiget, in einer den Bedarf für seinen und seiner Angehörigen Gebrauch überschreitenden Menge aufbewahrt werden.

2. Verbindlichkeit dieser Gewerbetreibenden bei Durchsuchungen in ihrer Gewerbsstätte.

§. 75.

Die Gewerbetreibenden, deren Gewerbsausübung unter Aufsicht gestellt ist, sollen bei den Durchsuchungen, die in ihrer Gewerbsstätte vorgenommen werden, zur Einsicht vorlegen:

1. die Gewerbsbücher über den in dem Orte, in welchem die Durchsuchung vorgenommen wird, stattfindenden Gewerbsbetrieb. Insoferne sie blos in Absicht auf die Geschäfte mit kontrolpflichtigen Waaren unter Aufsicht gestellt sind und über diese Geschäfte, getrennt von ihrem übrigen Gewerbsbetriebe, eigene Gewerbsbücher führen, so haben sie blos die letzteren, ihre übrigen Gewerbsbücher aber nur, so weit

łożyć są obowiązane, jak dalece warunki zachodzą, w ustawie cła i monopolijów rządowych §§. 287, 288 i 290 określone;

2. wszystkie dokumenta służące do wykazania nabycia, pochodzenia i oclenia towarów, ze względu których profesyja pod dozór jest podciągnięta. Jeżeliby towary z przeznaczeniem wrócenia znowu do profesyjonisty, np. na targi, do urządzenia i t. p. wysłane zostały, mają dokumenta, posełkom takim na osłonę przydane, podczas przeglądu (rewizyi) być oznajmione. Dokumenta wbrew temu rozporządzeniu podczas przeglądu zamilczone, nie będą już przy późniejszej rewizyi uważane.

Przeglądy bez przyzwania pomocy.

§. 78.

Urzędnika od zwierzchności zesłanego, lub członka przełożeństwa gminnego, przyzywać nie potrzeba (ust. cła i monop. rządow. §. 278), jeżeli urzędnicy dochodowi lub postanowieni przy straży dochodowej w lokalu profesyi przedsiębierców, w §. 64. wymienionych, bez spisywania zasobnych materyjałów i towarów, jedynie:

1. przekonać się, czyli i przy wielu robotnikach i narządach profesyja prowadzona jest;

2. książki profesyjne przejrzeć i zamknięcie ksiąg przedaży uskutecznić, i

3. okazania dokumentów na materyjały nabyte, kontroli podległe, żądają.

III. Z ustawy karnej na przestępstwa dochodowe.

Wymogi przy prowadzeniu książek.

aa) W ogólności.

§. 733.

Księgi przemysłowe muszą postępowanie profesyjne w całej jego objętości przedstawiać i z ścisłą prowadzone być rzetelnością i prawdziwością.

bb) Księgi handlujących.

§. 734.

Księgi profesyjne handlujących przedstawiać winny w szczególności:

1. nabycie przedmiotów, do wykonywania profesyi przeznaczonych, z wyszczególnieniem nazwiska i miejsca pobytu tego, od którego profesyjonista nabył przedmioty takowe.

die mit der Zoll- und Staats-Monopols-Ordnung §§. 287, 288, 290 vorgezeichneten Bedingungen vorhanden sind, vorzulegen.

2. Alle zur Ausweisung des Bezuges, Ursprunges oder der Verzollung derjenigen Gegenstände, rücksichtlich deren der Gewerbsbetrieb unter Aufsicht gestellt ist, dienenden Urkunden. Wurden Gegenstände mit der Bestimmung an den Gewerbetreibenden wieder zurück zu gelangen, z. B. auf Märkte, zur Zurichtung u. dgl. abgesendet, so sind die, solchen Sendungen zur Bedeckung beigegebenen Urkunden bei der Durchsuchung anzuzeigen. Urkunden, welche dieser Anordnung zuwider bei einer Durchsuchung verschwiegen worden sind, werden bei einer späteren Durchsuchung nicht beachtet.

Durchsuchungen ohne Beiziehung eines Beistandes.

§. 78.

Ein von der Obrigkeit abgeordneter Beamter, oder ein Glied des Gemeindevorstandes braucht nicht beigezogen zu werden (Z. u. St. M. O., §. 278), wenn Gefällsbeamte oder Angestellte der Gefällenwache in der Gewerbsstätte der im §. 64. aufgeführten Gewerbetreibenden, ohne die Aufnahme der vorräthigen Stoffe und Waaren, blos

1. die Ueberzeugung einholen, ob und mit welcher Zahl Arbeiter und Vorrichtungen die Gewerbsunternehmung sich im Betriebe befindet;

2. Einsicht in die Gewerbsbücher nehmen und den Abschluß der Verkaufsbücher bewirken, und

3. die Vorlegung der Urkunden über die bezogenen kontrolpflichtigen Stoffe verlangen.

III. Aus dem Strafgesetze über Gefällsübertretungen.

Erfordernisse der Buchführung.

aa) Im Allgemeinen.

§. 733.

Die Gewerbsbücher müssen den Gewerbsbetrieb in seinem ganzen Umfange darstellen und mit Redlichkeit und Wahrhaftigkeit geführt werden.

bb) Bücher der Handeltreibenden.

§. 734.

Die Gewerbsbücher der Handeltreibenden haben insbesondere darzustellen:

1. Den Bezug der zur Gewerbsausübung bestimmten Gegenstände mit Angabe des Namens und Aufenthaltsortes desjenigen, von dem der Gewerbetreibende die Gegenstände erwarb.

2. Odbyt towarów, przyczem jeżeli nie był załatwiany drogą drobnosprzedaży, znajdować się ma nazwisko nabywcy.

3. Wszelkie do prowadzenia profesyi odnoszące się dochody pieniężne i wydatki należytości stanu czynnego i długi.

cc) Książki innych profesyjonistów.

§. 735.

Książki profesyjne innych profesyjonistów mają oprócz wymogów (§. 734.) przepisanych dla ksiąg handlujących, wykazywać:

4. Użycie przedmiotów do wykonywania profesyi nabytych wraz z gatunkiem postępowania profesyjnego, któremu zostały poddane, tudzież osoby do czynności profesyjnych użyte;

5. ilość, gatunek i oznaczenie produktów w postępowaniu profesyjnym uskutecznionych lub przekształconych, tudzież pozostałych z nich odpadków, przedmiot sprzedaży, lub dalszego użycia do wykonywania profesyi stanowiących;

6. odbyt produktów, przez czynność profesyjną wyprowadzonych lub przekształconych, jakoteż pozostałych z nich odpadków, o ile ostatnie przedmiot odbytu stanowią. Przy wciąganiu odbytu stosować się należy wedle przepisu §. 734. l. 2.

dd) Spólne wymogi.

§. 736.

Przy prowadzeniu książek profesyjnych w powszechności zachować jeszcze należy:

1. Czas, w którym miejsce mają dochody lub wydatki czy to w płodach, czy w towarach lub w pieniądzach, albo w którym płody lub towary z fabrykacyi do miejsca przechowu towarów wyrobionych, albo z tego do miejsca przedaży przechodzą, musi wraz z ilością dotyczącą wyraźnie być wyszczególniony.

2. Dochody lub wydatki w płodach, towarach lub pieniądzach, na które piśmienne potwierdzenia wydane zostały, lub które pochodzą ze związków handlowych z innymi profesyjonistami zawartych, zawsze pod tym samym dniem, w którym takowe nastąpiły, przeciwnie zaś dochody i wydatki z drobnosprzedaży najdalej z końcem każdego tygodnia wciągane być winny.

3. Pojedyńcze podziały książek profesyjnych muszą między sobą w zupełnej stać zgodności.

2. Den Absatz der Waaren, wobei, wenn derselbe nicht im Kleinverkaufe geschah, der Name des Erwerbers anzugeben ist,

3. Alle sich auf den Gewerbsbetrieb beziehenden Geldempfänge und Ausgaben, Guthabungen und Schulden.

cc) Bücher anderer Gewerbetreibender.

§. 735.

Die Gewerbsbücher anderer Gewerbetreibender haben, nebst den für die Bücher der Handeltreibenden vorgezeichneten Erfordernissen (§. 734) auszuweisen:

4. Die Verwendung der zur Gewerbsausübung bezogenen Gegenstände und die Beschaffenheit des Gewerbsverfahrens, den dieselben unterzogen wurden, dann die zum Gewerbsbetriebe verwendeten Personen.

5. Die Menge, Beschaffenheit und Bezeichnung der durch das Gewerbsverfahren hervorgebrachten oder umgestalteten Erzeugnisse, dann der von denselben zurückgebliebenen, einen Gegenstand des Absatzes, oder der weiteren Verwendung zum Gewerbsbetriebe abgebenden Abfälle.

6. Der Absatz der durch den Gewerbsbetrieb hervorgebrachten oder umgestalteten Erzeugnisse und der von denselben zurückgebliebenen Abfälle, so weit die letzteren einen Gegenstand des Absatzes abgeben. Bei der Eintragung des Absatzes ist sich nach der Bestimmung des §. 734, Z. 2, zu benehmen.

dd) Gemeinschaftliche Erfordernisse.

§. 736.

Bei der Führung der Gewerbsbücher ist noch im Allgemeinen zu beobachten:

1. Die Zeit, in welcher die Empfänge oder Ausgaben an Stoffen, Waaren oder Geld geschehen, oder in welcher Stoffe oder Waaren aus der Fabrikazion in den Aufbewahrungsort der verfertigten Waaren, oder aus diesem in die Verkaufsstätte übergehen, soll sammt der Menge, um die es sich handelt, ersichtlich gemacht werden.

2. Die Empfänge oder Ausgaben an Stoffen, Waaren oder Geld, über welche schriftliche Bestätigungen ausgestellt werden, oder die aus den mit anderen Gewerbetreibenden bestehenden Handelsverbindungen hervorgehen, sind stets an demselben Tage, an welchem dieselben stattfanden, die im Kleinverkaufe erfolgten Empfänge und Ausgaben hingegen längstens mit dem Schluße einer jeden Woche einzutragen.

3. Zwischen den einzelnen Abtheilungen der Gewerbsbücher muß gegenseitig vollständige Uebereinstimmung bestehen.

4. Jeżeli osobne istnieją przepisy co do formy, w jakiej znajdować się winny książki profesyjne dla pewnych przedsiębiorstw profesyjnych, albo też co do właściwych środków ostrożności, które przy prowadzeniu książek zachować należy, tedy i te zachowane być mają.

Przechowanie książek profesyjnych.

§. 737.

Profesyjoniści, którzy do prowadzenia książek profesyjnych obowiązani są, winni takowe przez pięć lat przechować, jeżeli albo ustawy cywilne, albo przemysłowe, innego nie usatanawiają terminu dłuższego.

224.

Rozrządzenie Ministerstwa kultury krajowej i górnictwa z dnia 10. Lipca 1851 *),

(w Dzienniku praw państwa, część XLVII. nr. 170, wydana dnia 21. Lipca 1851),

którem się ustanawia granice okręgu dyrekcyi leśnej w Wieliczce.

Najwyższem postanowieniem z dnia 28. Czerwca 1835, raczył Najjaśniejszy Pan zatwierdzić wniosek ministra kultury krajowej i górnictwa, rozporządzający ażeby c. k. dyrekcyi górnictwa salin i lasów we Wieliczce, oddane zostały do Administracyi wszelkie w okręgu rządowym Krakowskim znajdujące się lasy rządowe i lasy fundusów rządowych. Granice okręgu dyrekcyi leśnej w Wieliczce zostają przeto oznaczone przez granice okręgu rządowego Krakowskiego.

Thinnfeld m. p.

225.

Rozrządzenie Ministerstwa finansów z dnia 15. Lipca 1851 **),

(w Dzienniku praw państwa, część XLVII. nr. 171, wydana dnia 21. Lipca 1851),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

mocą którego podaje się do powszechnej wiadomości taryfa cen soli w pewnych salinach i składach przedażnych, stosownie do powszechnej regulacyi tychże cen, nastąpionej w skutku najwyższego postanowienia z dnia 26. Czerwca 1851.

Najwyższem postanowieniem z dnia 26. Czerwca 1851, raczył Najjaśniejszy Pan J. C. Mość, powszechną regulacyję cen soli w tym celu nakazać, ażeby

*) To rozporządzenie minist. ogłosił rząd krajowy pod dniem 18. Lipca 1851, za l. 28459.

**) Obwieszczeniem Rządu kraj. z dnia 24. Lipca 1851, za l. 29202, do powszechnej wiadomości podane.

4. Setzen besondere Vorschriften die Gestalt, in welcher die Gewerbsbücher für bestimmte Gewerbsunternehmungen einzurichten, oder eigene Vorsichten, die bei der Führung der Bücher zu beobachten sind, fest, so soll sich hiernach benommen werden.

Aufbewahrung der Gewerbsbücher.

§. 737.

Den Gewerbetreibenden, welche zur Führung der Gewerbsbücher verpflichtet sind, liegt ob, dieselben durch fünf Jahre aufzubewahren, wenn nicht die bürgerlichen oder Gewerbsgesetze einen längeren Zeitraum anordnen.

224.

Erlaß des Ministeriums für Landeskultur und Bergwesen vom 10. Juli 1851 *),

(im Reichs-Gesetzblatte, XLVII. Stück, Nro 170, ausgegeben am 21. Juli 1851),

womit die Grenzen des Forstdirekzions-Bezirkes von Wieliczka festgesetzt werden.

Seine Majestät haben über Antrag des Ministers für Landeskultur und Bergwesen mit Allerhöchster Entschließung vom 28. Juni 1851 zu genehmigen geruht, daß der k. k. Berg-, Salinen- und Forstdirekzion zu Wieliczka sämmtliche, im Krakauer Regierungsbezirke liegenden Reichs- und Reichsfonds-Forste in die Verwaltung übergeben werden. Die Grenzen des Forstdirekzions-Bezirkes von Wieliczka, werden somit durch die Grenzen des Krakauer Regierungsbezirkes bestimmt.

Thinnfeld m. p.

225.

Erlaß des Finanzministeriums vom 15. Juli 1851 **),

(im Reichs-Gesetzblatte, XLVII. Stück, Nr. 171, ausgegeben am 21. Juli 1851),

wirksam für alle Kronländer,

wodurch nach Maßgabe der mit Allerhöchster Entschließung vom 26. Juni 1851 angeordneten allgemeinen Reglung der Salzpreise, der Tarif von den für einige Salz-Erzeugungsstätten und Verkaufsniederlagen festgesetzten Salzpreisen kundgemacht wird.

Mit der allerhöchsten Entschließung vom 26. Juni d. J. geruheten Seine Majestät eine allgemeine Reglung der Salzpreise in der Absicht anzuordnen, damit nach der

*) Die Verlautbarung dieses Ministerial-Erlaßes wurde von der Landesstelle am 18. Juli 1851 Z. 28459 eingeleitet.

**) Mit der Kundmachung des Landesguberniums vom 24. Juli 1851 Z. 29202 zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

po zniesieniu linii między-cłowej, z dniem 1. Lipca t. r. nastąpionem odbywać się mógł handel solą we wszystkich częściach państwa z korzyścią dla mieszkańców i bez szkody dla dochodów skarbowych.

Taryfa załączona obejmuje ustanowione w skutek rzeczonego najwyższego postanowienia ceny soli, w pewnych salinach i składach przedażnych miejsce mające. Takowe z dniem 15. Sierpnia 1851 zastosowane być mają. W innych składach przedażnych nie objętych w niniejszej taryfie, ceny soli żadnej nie ulegają zmianie. To rozumieć się ma w szczególności tymczasowo o cenach soli we Węgrzech, w Kroacyi i Slawonii, w Województwie Serbskiem i w banacie Temeskim, wraz z Pograniczem wojskowem i w Siedmiogrodzie. W tych krajach oznaczone będą ceny soli i podane do powszechnej wiadomości w osobnem rozporządzeniu. Aż do owej chwili pozostać mają tymczasem ceny soli ustanowione w rozrządzeniu Ministerstwa finansów z dnia 20. Czerwca t. r. §§. 2. i 3. (Dziennik praw państwa nr. 154. i Dziennik praw kraju nr. 133). Równie i przeprowadzanie zakupionej soli w Hall w Tyrolu, do innych części państwa, dozwolonem jest tylko pod tym warunkiem, iż przestrzegane będą przepisy, co do tejże przedaży soli dotąd istniejące.

Krauss m. p.

am 1. Juli d. J. erfolgten Aufhebung der Zwischen-Zoll-Linie der freie Verkehr mit Salz zwischen allen Theilen des Reiches zum Vortheile der Bevölkerung und ohne Benachtheiligung des Staats-Einkommens stattfinden könne.

Der beiliegende Tarif enthält die in Gemäßheit dieser Allerhöchsten Entschließung für einige Salz-Erzeugungsstä ten und Verkaufsniederlagen festgesetzten Salzpreise. Dieselben haben mit 15. August 1851 in Anwendung zu treten. Die Salzpreise bei anderen, als den in diesem Verzeichniße genannten Verkaufsniederlagen bleiben ungeändert. Dieses gilt insbesondere einstweilen von den Salzpreisen in Ungarn, Kroazien und Slavonien, der serbischen Woiwodschaft und dem Temeser Banate sammt den Militär-Grenzgebieten, dann Siebenbürgen. Für diese Länder wird die Bestimmung der Salzpreise durch eine besondere Kundmachung zur allgemeinen Kenntniß gebracht werden. Bis dahin hat es bei den in dem Erlaße des Finanzministeriums vom 20. Juni d. J., §. 2, 3 (Reichsgesetzblatt Nr. 154 und Landesgesetzblatt Nro. 133), getroffenen Anordnungen vorläufig noch zu verbleiben. Ebenso ist die Uebertragung des zu Hall in Tirol erkauften Salzes in andere Theile des Reiches nur gegen Beobachtung der bisher für diesen Salz-Absatz festgesetzten Bedingungen gestattet.

Krauß m. p.

Taryfa cen soli

obowiązująca od 15. Sierpnia 1851 roku.

Kraj koronny	Miejsce sprzedaży	Gatunek soli	Cena cetnara złtr.	Cena cetnara kr.
Austryja wyższa	Gmunden	Sól warzona (warzonka) niepakowana	6	10
		„ „ „ zapakowana	6	30
		„ kamienna niepakowana	6	10
Galicyja	Wieliczka	„ „ szybikowa niepakowana	6	—
		„ „ „ pakowana	6	6
		„ „ zielona niepakowana	5	18
		„ „ „ pakowana	5	24
		„ „ spizowa niepakowana	5	—
		„ „ „ pakowana	5	6
	Bochnia	„ „ szybikowa niepakowana	6	—
		„ „ „ pakowana	6	6
Obwód Tryjesteński	Żupy solne Tryjest	Sól warzona (warzonka) niepakowana	5	—
		Sól morska (biała) niepakowana	6	—
			za kental metryczny liryów	za kental metryczny cetnarów
Lombardyja Wenecyja	we wszystkich składach przedażnych soli	Sól morska (biała) niepakowana	35	—
		„ „ „ pakowana	32	—

Uwaga. Ceny soli w składach rządowych, nie objętych w powyższej taryfie, pozostają jeszcze na dawniejszej stopie.

Salz-Preistarif,

in Wirksamkeit gesetzt am 15. August 1851.

Kronland	Verkaufsort	Salzgattung	Preis für den Zentner fl.	kr.
Oberösterreich	Gmunden	Sudsalz unverpackt	6	10
		„ verpackt	6	30
		Steinsalz unverpackt	6	10
Galizien	Wieliczka	„ Schibikersalz unverpackt	6	—
		„ „ verpackt	6	6
		„ Grünsalz unverpackt	5	18
		„ „ verpackt	5	24
		„ Spizasalz unverpackt	5	—
		„ „ verpackt	5	6
	Bochnia	„ Schibikersalz unverpackt	6	—
		„ „ verpackt	6	6
	Sudwerke	Sudsalz unverpackt	5	—
Triester Gebiet	Triest	Seesalz (weißes) unverpackt	6	—
			für den Mctr. Quintal	
			Lire	Cnt.
Lombardie	bei allen Salz-Verkaufs-Magazinen	Seesalz (weißes) unverpackt	35	—
Venedig		„ „ „	32	—

Anmerkung. Die Salzpreise bei jenen Aerarial-Verkaufs-Niederlagen, welche in dem obigen Tarife nicht aufgeführt erscheinen, bleiben vor der Hand in ihrem dermaligen Ausmaße.

226.

Rozrządzenie Ministerstwa finansów z dnia 15. Lipca 1851 *),

(w Dzienniku praw państwa, część XLVIII. nr. 172, wydana dnia 26. Lipca 1851),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, w których w wykonaniu stoi część II. najwyższej ustawy stęplowej i taksowej, pod dniem 27. Stycznia 1840 wydanej,

dotyczące zniesienia taksy służbowej kameralnej.

Na wniosek c. k. Ministerstwa finansów, raczył Najjaśniejszy Pan J. C. Mość najwyższem postanowieniem z dnia 5. Lipca 1851, najłaskawiej zezwolić iż począwszy od chwili, kiedy ukonstytuowanie gmin nastąpi, ustać ma należytość taksy służbowej kameralnej za posady służbowe, przez gminy nadane z własnych ich rent płatne.

Krauss m. p.

227.

Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych z dnia 19. Lipca 1851,

(w Dzienniku praw państwa, część XLVIII. nr. 173, wydana dnia 26. Lipca 1851),

obowiązujące w krajach koronnych: Austryi niższej i wyższej, w Solnogrodzie, Styryi, Karyntyi, Krainie, Tryjeście i w Pobrzeżu, w Tyrolu i Forarlbergu, w Czechach, w Morawii, w Szlązku, w Galicyi, w Bukowinie i w Dalmacyi,

wydane w skutek najwyższego postanowienia z dnia 26. Czerwca 1851, mocą którego udzielają się niektóre korzyści nowo-mianowanym lekarzom powiatowym, którzy dotąd nie byli w służbie rządowej.

Najjaśniejszy Pan J. C. Mość raczył najwyższem postanowieniem Swojem z dnia 26. Czerwca b. r. dozwolić, iż lekarze powiatowi, którzy przedtem w służbie rządowej nie byli, jeżeli takowi po upływie jednego roku okażą zupełną zdolność w pełnieniu obowiązków swej służby, pobierać będą dotychczasową zapłatę jako płacę stałą i że im przyznane będzie prawo do pensyi, zarówno z innymi urzędnikami rządowemi.

W wykonaniu wspomnionego najwyższego postanowienia, ogłoszony będzie nowo-mianowanym lekarzom powiatowym, którzy według wyrzeczonego przez Najjaśniejszego Pana warunku, za zdolnych uznanymi zostaną, dzień, od którego począwszy, z zapłaty przejdą w płacę stałą, tudzież ich prawo do pensyi po upływie jednego roku.

Bach m. p.

*) Rozporządzeniem krajowej dyrekcyi finansów z dnia 8. Sierpnia 1851, za l. 34989, obwieszczone to rozporządzenie ministeryjalne wszystkim podwładnym instancyjom, urzędom i organom dla wiadomości i stosowania się.

226.

Erlaß des Finanz-Ministeriums vom 15. Juli 1851 *),

(im Reichs-Gesetzblatte, XLVIII. Stück, Nro. 172, ausgegeben am 26. Juli 1851),

giltig für alle Kronländer, in welchen der II. Theil des Allerhöchsten Stempel- und Targesetzes vom 27. Jänner 1840 in Wirksamkeit steht,

betreffend die Aufhebung der Kameral-Diensttaxe für Gemeinde-Bedienstungen.

Seine Majestät haben über Antrag des Finanzministeriums mit Allerhöchster Entschließung vom 5. Juli 1851 zu gestatten geruht, daß es von der Forderung der Kameral-Diensttaxe für, von den Gemeinden verliehene und aus ihren Renten besoldete Dienstplätze von dem Zeitpunkte der Konstituirung der Gemeinden an, das Abkommen erhalte.

Krauß m. p.

227.

Verordnung des Ministers des Innern vom 19. Juli 1851,

(im Reichs-Gesetzblatte, XLVIII. Stück, Nro. 173, ausgegeben am 26. Juli 1851),

geltend für die Kronländer Oesterreich ob und unter der Enns, Salzburg, Steiermark, Kärnthen, Krain, Triest und das Küstenland, Tirol und Vorarlberg, Böhmen, Mähren, Schlesien, Galizien, Bukowina und Dalmazien,

womit in Folge Allerhöchster Entschließung vom 26. Juni 1851 den neuangestellten, früher nicht im Staatsdienste gestandenen Bezirksärzten einige Begünstigungen zugestanden werden.

Seine k. k. Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 26. Juni l. J. zu genehmigen geruht, daß jenen, früher nicht im Staatsdienste gestandenen Bezirksärzten, welche nach Verlauf Eines Jahres sich für ihren Dienstposten vollkommen tauglich erwiesen haben, die bisherige Bestallung als Gehalt verabfolgt und ihnen der Anspruch auf Pension gleich allen anderen Staatsbeamten zugestanden werde.

Im Vollzuge dieser Allerhöchsten Entschließung wird jenen neuangestellten Bezirksärzten, die hiezu nach der Allerhöchst ausgesprochenen Bedingung werden geeignet erkannt werden, der Tag ihres Uebertrittes von der Bestallung in den Gehalt und die Pensionsfähigkeit nach Verlaufe Eines Jahres bekannt gemacht werden.

Bach m. p.

---

*) Mittelst Verordnung der Finanz-Landes-Direkzion vom 8. August 1851 Z. 34989 wurde dieser Ministerial-Erlaß sämmtlichen ihr unterstehenden Behörden, Aemtern und Organen zur Wissenschaft und Richtschnur bekannt gegeben.

228.

Rozrządzenie Ministra spraw wewnętrznych, wojny i finansów z dnia 20. Lipca 1851,

(w Dzienniku praw państwa, część XLVIII. nr. 174, wydana dnia 26. Lipca 1851),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, wyjąwszy Pogranicze wojskowe,

względem zmiany wykazu A. w zatwierdzonym przez Najjaśniejszego Pana przepisie z dnia 15. Maja b. r. o kwaterunku wojska co do należytości za stajnie i wozownie (remizy).

Najwyższem postanowieniem z dnia 9. Lipca r. b., została należytość wypadająca za porcyje dla koni wojskowych w czasie pokoju, przez Najjaśniejszego Pana Jego Ces. Mość, na nowo uregulowaną, w skutek tego więc zmienia się wykaz A. zatwierdzonego przez Najjaśniejszego Pana przepisu z dnia 15. Maja r. b. *) o kwaterunku wojska co do należytości za stajnie i wozownie (remizy), tak w razie kwaterunku ciągłego, jak w przechodzie, podług załączonego niżej wykazu.

Zmiana ta z dniem 1. Sierpnia r. b. wstępuje w wykonanie.

F. Krauss m. p. **Bach** m. p. **Csorich** m. p.

---

*) W Części XXXVIII. nr. 114 Dziennika praw państwa, i w części XV. nr. 91. Dziennika praw kraju z roku 1851.

228.

Erlaß der Ministerien des Innern, des Kriegswesens und der Finanzen vom 20. Juli 1851,

(im Reichsgesetzblatte, XLVIII. Stück, Nr. 174, ausgegeben am 26. Juli 1851),

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgrenze,

über eine Abänderung des Ausweises A. der Allerhöchst genehmigten Vorschrift vom 15. Mai l. J. über die Einquartierung des Heeres bezüglich der Gebühren an Stallungen und Wagenschupfen (Remisen).

Durch die von Seiner k. k. Majestät mit der Allerhöchsten Entschließung vom 9. Juli l. J. neu geregelte Friedensgebühr an Pferde-Porzionen für die Armee wird der Ausweis A der Allerhöchst genehmigten Vorschrift vom 15. Mai l. J.*) über die Einquartierung des Heeres in Betreff der Gebühren an Stallungen und Wagenschupfen (Remisen) bei der dauernden Einquartierung und bei dem Durchzuge nach dem beiliegenden Ausweise abgeändert.

Diese Aenderung tritt mit dem ersten August l. J. in Wirksamkeit.

Krauß m. p. **Bach** m. p. **Csorich** m. p.

---

*) Im Reichs-Gesetzblatte, XXXVIII. Stück, Nro. 124, und im Landes-Gesetzblatte, XV. Stück, Nr. 91, vom Jahre 1851.

W y k a z

stajen i remiz (wozowni), należących się podług zatwierdzonego przez Najjaśniejszego Pana przepisu z dnia 15. Maja 1851 o kwaterunku, pod względem na nową należytość, za porcyję furażu wypadającą.

Mianowicie	W czasie kwaterunku ciągłego			W przechodzie		Uwaga.
	stajnia na koni	komora na furaż i siodła	wozownia	stajnia na koni	wozownia	
Wielki sztab główny.						
Wszyscy jenerałowie bez różnicy szarży, która piastują. — Minister wojny ..... Komendant armii i komendant korpusu ..... Jenerał kwatermistrz wojskowy	8	1	3	8	3	Wszyscy w tym wykazie nie wymienieni jenerałowie, oficerowie sztabowi i nadoficerowie, którym nie należą się porcyje dla koni, nie mają także prawa żądania stajen na koszt skarbowy. Stajnia tak w czasie kwaterunku ciągłego, jako też w przechodzie należy się na tyle tylko koni, ile dotyczący wojskowy trzymać ma prawo i oraz rzeczywiście na stajni trzyma.
Zastępca ministra wojny, komendant wojskowy krajowy, ad latus tegoż lub komendanta armii, komendanci dystryktowi we Węgrzech i Siedmiogrodzie, gubernator lub wice-gubernator we Wiedniu, Wenecyi, Tryjeście, Hermansztadzie i Moguncyi, nadkomendant załogi związkowej w Frankfurcie nad Menem	6	1	2	6	2	
Wszyscy jenerałowie przy wojsku i rozrządzalni ze służby czynnej, jenerał-adjutanci i przydzieleni przy najwyższej nadkomendzie, jenerałowie przy głównym sztabie kwatermistrzowskim, inspektor żandarmeryi i jego ad latus, jenerał-dyrektor inżynieryi i jenerał-dyrektor artyleryi; dyrektor artyleryi polowej i inspektor	4	1	2	4	2	
Szef sekcyjny w ministerstwie wojny, komendant wojskowy w Opawie i Insbruku, plac-komendant miasta Wiednia, komendant korpusu pociągów, i dyrektor akademii Neusztadzkiej i inżynieryi, dyrektor inżynieryi polowej i inspektor, tudzież przydzieleni przy dyrekcyi inżynieryi i artyleryi	3	1	1	3	1	
Gubernator lub komendant w Ołomuńcu, Pradze, Terezyensztadzie, Mantua, Weronie, Komornie, Budzie i Waradynie, tudzież komendant miasta Medyjolanu.....	2	1	1	2	1	
Komendanci w innych warowniach z wyjątkiem Zary i Wenecyi						

Ausweis

über die nach der Allerhöchst genehmigten Einquartierungs-Vorschrift vom 15. Mai 1851 gebührenden Stallungen und Remisen (Wagenschupfen), mit Rücksicht auf die neue Fourage-Porzionen-Gebühr.

Benanntlich	Bei dauernder Einquartierung			Bei Durchzügen		Anmerkung.
	Stallung auf Pferde	Futter- und Sattelkammer	Wägen-Remise	Stallung auf Wägen	Wägen-Remise	
Großer Generalstab.						
Sämmtliche Generäle ohne Unterschied der bekleidenden Charge						
Kriegsminister	8	1	3	8	3	Sämmtliche in diesem Ausweise nicht genannten Generäle, Stabs- und Oberoffiziere haben, weil ihnen keine Pferde-Porzionen gebühren, auf Stallungen auf ärarische Kosten keinen Anspruch. Die Stallung gebührt sowohl bei der dauernden Einquartierung, als auch beim Durchzuge nur auf so viele Pferde, als die betreffende Militärperson zu halten berechtiget ist, und auch wirklich auf der Streu hält.
Armee- und Korps-Kommandant						
General-Quartiermeister der Armee						
Stellvertreter des Kriegsministers, Landes-Militär-Kommandant, ad latus desselben oder des Armee-Kommandanten, Distrikts-Kommandanten in Ungarn und Siebenbürgen, Gouverneur oder Vize-Gouverneur in Wien, Venedig, Triest, Hermannstadt und Mainz, Ober-Kommandant der Bundesbesatzung zu Frankfurt am Main	6	1	2	6	2	
Sämmtliche Generäle bei den Truppen und die disponiblen aus der Aktivität, die General-Adjutanten und die Zugetheilten beim Allerhöchsten Ober-Kommando, Generäle beim General-Quartiermeisterstab, Gensd'armerie-Inspektor und dessen ad latus, General-Genie-, General-Artillerie-Direktor, Feld-Artillerie-Direktor und Inspektor						
Sekzionschef im Kriegsministerium, Militär-Kommandant in Troppau und Inspruck, und Platz- und Stadt-Kommandant in Wien, Kommandant des Fuhrwesen-Korps, und Direktor der Neustädter und Genie-Akademie, Feld-Genie-Direktor und Inspektor, und Zugetheilte bei der General-Genie- und Artillerie-Direkzion	4	1	2	4	2	
Gouverneur oder Kommandant zu Olmütz, Prag, Theresienstadt, Mantua, Verona, Komorn, Ofen und Peterwardein, dann Stadt-Kommandant in Mailand	3	1	1	3	1	
Kommandant in anderen Festungen mit Ausnahme von Zara und Venedig	2	1	1	2	1	

Mianowicie	W czasie kwaterunku ciągłego			W przechodzie		Uwaga.
	stajnia na koni	komora na furaż i siodła	wozownia	stajnia na koni	wozownia	
Adjutanci przy wielkim sztabie głównym i przy korpusach wojskowych.						
Jenerał-adjutanci, adjutanci skrzydłowi i adjutanci korpusu	4	1	1	4	1	Wszyscy w tym wykazie nie wymienieni jenerałowie, oficerowie sztabowi i nadoficerowie, którym nie należą się porcyje dla koni, nie mają także prawa żądania stajen na koszt skarbowy. Stajnia tak w czasie kwaterunku ciągłego, jako też w przechodzie należy się na tyle tylko koni, ile dotyczący wojskowy trzymać ma prawo i oraz rzeczywiście na stajni trzyma.
Komenda krajowa wojskowa	3	1	1	3	1	
Adjutanci dywizyi i brygady { od kawaleryi	2	1	—	2	—	
Adjutanci dywizyi i brygady { od piechoty	1	—	—	1	—	
Adjutanci pułku i batalijonu przy piechocie	1	—	—	1	—	
Adjutanci pułku przy kawaleryi	3	1	—	3	—	
Główny sztab kwatermistrzowski.						
Pułkownik	5	1	1	5	1	
Podpułkownik i Major	4	1	1	4	1	
Kapitan	2	1	—	2	—	
Przydzieleni	1	—	—	1	—	
Korpus pionierów.						
Komendant korpusu	4	1	1	4	1	
Komendant batalijonu	3	1	1	3	1	
Sztab inżynieryi.						
Oficerowie sztabowi	2	1	1	2	1	
Nadoficerowie	1	—	—	1	—	
Wojska inżynieryi.						
Komendant { pułku	3	1	1	3	1	
Komendant { batalijonu	2	1	1	2	1	
Piechota linijowa, grenadyjery i strzelcy.						
Komendant { pułku	5	1	1	5	1	
Komendant { batalijonu	3	1	1	3	1	
Artyleryja i korpus rakietników.						
Komendant pułku i komendant korpusu	4	1	1	4	1	
Oficerowie sztabowi	3	1	1	3	1	
Kapitanowie jako komendanci bateryjni	2	1	—	2	—	
Podrzędni oficerowie bateryjni	1	—	—	1	—	
Artyleryja forteczna, techniczna artyleryja, batalijon sanitarny i fabryka broni palnej.						
Komendant onychże i dyrektor fabryki broni palnych	2	1	1	2	1	

Benanntlich	Bei dauernder Einquartierung			Bei Durchzügen		Anmerkung.
	Stallung auf Pferde	Futter- und Sattelkammer	Wägen-Remise	Stallung auf Pferde	Wägen-Remise	
Adjutanten bei dem großen Generalstabe und bei den Truppenkörpern.						
General-, Flügel- und Korps-Adjutanten	4	1	1	4	1	Sämmtliche in diesem Ausweise nicht genannten Generäle, Stabs- und Oberoffiziere haben, weil ihnen keine Pferde-Porzionen gebühren, auf Stallungen auf ärarische Kosten keinen Anspruch. Die Stallung gebührt sowohl bei der dauernden Einquartierung, als auch beim Durchzuge nur auf so viele Pferde, als die betreffende Militärperson zu halten berechtiget ist, und auch wirklich auf der Streu hält.
Landes-Militär-Kommando-Adjutanten	3	1	1	3	1	
Divisions- und Brigade-Adjutanten { von der Kavallerie	2	1	—	2	—	
Divisions- und Brigade-Adjutanten { von der Infanterie	1	—	—	1	—	
Regiments- und Bataillons-Adjutanten bei Fußtruppen	1	—	—	1	—	
Regiments-Adjutanten bei der Kavallerie	3	1	—	3	—	
General-Quatiermeisterstab.						
Oberst	5	1	1	5	1	
Oberstlieutenant und Major	4	1	1	4	1	
Hauptmann	2	1	—	2	—	
Zugetheilte	1	—	—	1	—	
Pionnier-Korps.						
Korps-Kommandant	4	1	1	4	1	
Bataillons-Kommandant	3	1	1	3	1	
Genie-Stab.						
Stabsoffiziere	2	1	1	2	1	
Oberoffiziere	1	—	—	1	—	
Genie-Truppen.						
Regiments- Bataillons- Kommandant	3	1	1	3	1	
	2	1	1	2	1	
Linien-Infanterie, Grenadier und Jäger.						
Regiments- Bataillons- Kommandant	5	1	1	5	1	
	3	1	1	3	1	
Artillerie- und Racketen-Korps.						
Regiments- und Korps-Kommandant	4	1	1	4	1	
Stabsoffiziere	3	1	1	3	1	
Hauptleute als Batterie-Kommandanten	2	1	—	2	—	
Subalterne Offiziere bei Batterien	1	—	—	1	—	
Festungs-Artillerie, technische Zeugs-Artillerie, Sanitäts-Bataillon und Feuergewehrfabrik.						
Kommandant, — und Direktor der Feuer-Gewehrfabrik	2	1	1	2	1	

Mianowicie	W czasie kwaterunku ciągłego			W przechodzie		Uwaga.
	stajnia na koni	komora na furaż i siodła	wozownia	stajnia na koni	wozownia	
Akademija inżynierów i akademija Neusztadzka.						
Oficerowie sztabowi ze służby czynnej	2	1	1	2	1	Wszyscy w tym wykazie nie wymienieni jenerałowie, oficerowie sztabowi i nadoficerowie, którym nie należą się porcyje dla koni, nie mają także prawa żądania stajen na koszt skarbowy. Stajnia tak w czasie kwaterunku ciągłego, jako też w przechodzie należy się na tyle tylko koni, ile dotyczący wojskowy trzymać ma prawo i oraz rzeczywiście na stajni trzyma.
Oficerowie podrzędni, jako nadjeżdżacze koni	2	1	—	2	—	
„ „ „ podjeżdżacze	1	—	—	1	—	
Kawaleryja.						
Komendant pułku	6	1	1	6	1	
Oficerowie sztabowi	5	1	1	5	1	
1. rotmistrz	4	1	—	4	—	
2. „ porucznik i podporucznik	3	1	—	3	—	
Dragoni sztabowi.						
Oficer sztabowy	3	1	1	3	1	
Nadoficer	1	—	—	1	—	
Pociągi.						
Oficer sztabowy i komendant posterunku krajowego	2	1	1	2	1	
Ad latus jego, rotmistrz respicyjny ad latus jego i adjutant komendy korpusu. Oficer przy dywizyjach	1	—	—	1	—	
Centralny instytut ekwitacyi.						
Komendant	4	1	1	4	1	
1. rotmistrz	3	1	—	3	—	
2. „	2	1	—	2	—	
Porucznik i podporucznik	1	—	—	1	—	
Plackomendy.						
Oficerowie sztabowi we Wiedniu i plackomendanci w Medyjolanie, Mantua, Piacency i Moguncyi	2	1	1	2	1	
Strony pułkowe.						
Lekarze pułkowi i audytorowie przy kawaleryi	2	—	1	2	1	

Wszystkim konnym, od wachmistrza i równych mu szarż i osób wojskowych niżej licząc, należy się stajnia na jednego konia.

Benanntlich	Bei dauernder Einquartierung			Bei Durchzügen		Anmerkung.
	Stallung auf Pferde	Futter- und Sattelkammer	Wägen-Remise	Stallung auf Pferde	Wägen-Remise	
Genie- und Neustädter Akademie.						
Stabsoffiziere aus der Aktivität	2	1	1	2	1	Sämmtliche in diesem Ausweise nicht genannten Generäle, Stabs- und Oberoffiziere haben, weil ihnen keine Pferde-Portionen gebühren, auf Stallungen auf ärarische Kosten keinen Anspruch. Die Stallung gebührt sowohl bei der dauernden Einquartierung, als auch beim Durchzuge nur auf so viele Pferde, als die betreffende Militärperson zu halten berechtiget ist, und auch wirklich auf der Streu hält.
Subalterne Offiziere als Oberbereiter	2	1	—	2	—	
" " " Unterbereiter	1		—	1	—	
Kavallerie.						
Regiments-Kommandant	6	1	1	6	1	
Stabsoffiziere	5	1	1	5	1	
1. Rittmeister	4	1	—	4	—	
2. Rittmeister, Ober- und Unterlieutenant	3	1	—	3	—	
Stabs-Dragoner.						
Stabsoffiziere	3	1	1	3	1	
Oberoffizier	1	—	—	1	—	
Fuhrwesen.						
Stabsoffizier und Landesposto-Kommandant	2	1	1	2	1	
Ad latus des Letzteren, Respizirungs-Rittmeister, dessen ad latus und Korps-Kommando-Adjutant, Offizier bei den Divisionen	1	—	—	1	—	
Zentral-Equitations-Institut.						
Kommandant	4	1	1	4	1	
1. Rittmeister	3	1	—	3	—	
2. Rittmeister	2	1	—	2	—	
Ober- und Unterlieutenant	1	—	—	1	—	
Platz-Kommanden.						
Stabsoffiziere in Wien, und Platz-Kommandanten in Mailand, Mantua, Piazenza und Mainz	2	1	1	2	1	
Regiments-Parteien.						
Regimentsärzte und Auditore der Kavallerie	2	—	1	2	1	

Allen Berittenen, vom Wachtmeister und den damit äquiparirenden Chargen und Militärparteien abwärts, gebührt die Stallung auf ein Pferd.